

rensen (Smørum), Jens Sørensen (Sejlfod) Holdgaard, A. M. Hansen, C. O. Pedersen, Krag, Kr. Kristensen, Vadgaard, Johannes Hansen, Hans Thyge Jacobsen og Vesterager.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

Valgt blev: L. D. Rasmussen, Ludvigsen, Marinus Sørensen, P. Mortensen, J. Chr. Jensen, Bomholt, Mads Larsen, Steen, Jensen (Broby), Brorsen, Nørskov, Sevelsted, Koefoed, Fibiger og Drachmann.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2833; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 44).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Jeg maa jo bekende, at Rigsdagen i Gaar bestod den første Prøve, den var sat paa, idet den gennemførte det af Regeringen forelagte Forslag om ekstraordinære Indtægter for Finansministeren. I Dag stilles Rigsdagen overfor den anden, maaske endnu vigtigere Prøve, og jeg maa jo haabe, at den ender med et lige saa fortreffeligt Resultat.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, er det let overskueligt og meget enkelt. Jeg skal ikke opholde mig længe ved §§ 1 og 2. I § 1 bestemmes det, at der nedsettes et Valutaudvalg som hidtil, og at man fritager Nationalbanken for Forpligtelsen til at indløse sine Sedler med Guld. Disse Bestemmelser vil sikkert ikke give Anledning til nogen stor Meningsforskel. Heller ikke i § 2 tror jeg, der indeholdes Bestemmelser, som det kan volde Vanskeligheder at komme overens om Partierne imellem. Man bemyndiger dør Handelsministeren til at forhandle med Nationalbanken om de Forpligtelser, denne skal indgaa paa for at blive fri for Indløseligheden. Det bestemmes, at Nationalbanken skal handle i Overensstemmelse med den

kongelige Bankkommissær, og endelig fastlægges Retningslinierne for vor Valutapolitik, der skal føres under det fornødne Hensyn til indre og ydre økonomiske Tilstande. Det er vel saa selvfølgeligt, at der ikke er nogen Grund til at komme dybt ind herpaa.

Men i §§ 3 og 4 findes jo Lovforslagets virkelige Hensigt. Disse Paragraffer er Bemyndigelsesparagraffer overfor Ministeren. Denne bemyndiges til sammen med Erhvervenes Hovedorganisationer at træffe Overenskomst med Importørerne om Indførsel af Varer, som er af afgørende Betydning for vor Handelsbalance og vort økonomiske Liv. Endvidere bestemmes det, at der til Værn for Valutaen skal gives Forskrifter om Indførsel af Varer og Værdipapirer, og at der skal foretages Centralindkøb af meget vigtige Varer. Ved disse Forskrifter skal Ministeren tage Hensyn til Landets Eksport og de produktive Erhverv. Dette skal være i Stedet for den Valutaattestordning, vi nu har. I § 4 foreslaas der oprettet et særligt Importkontor, der henlægges under Handelsministeren, og som skal styres af Repræsentanter for de store Erhvervsorganisationer. I § 6 træffes der Bestemmelser til Værn mod Spekulation i Valutaen. — Dette er i al Korthed Indholdet af Lovforslaget, som vi nu skal træffe Afgørelse om.

Det første Spørgsmaal, der rejser sig, er naturligvis, om disse Foranstaltninger er nødvendige, og jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at de er det i allerhøjeste Grad. Vi lever jo i en Verden, hvor en Masse Lande har en fuldstændig Overproduktion af Varer, der ophobes ved Grænserne. I mange, mange Tilfælde er disse Varer produceret i Jordens fattigste Egne under Forhold, der slet ikke kan sammenlignes med Forholdene under vore Himmelstrøg, Varer, i hvilke der ogsaa i mange Tilfælde skjuler sig Eksportpræmier. De fleste af de Lande, der producerer disse kolossale Masser af Varer, har vældige Toldbeskyttelser, der lader deres eget Lands Borgere betale høje Priser for disse Varer paa Hjemmemarkedet, og Overproduktionen kan da afsættes til Udlandet til forholdsvis billige Priser. Dertil kommer, at mange er i den Situation, at de uanset Priserne skal realisere for at skaffe sig Penge. Disse Varer ligger nu stablede op ved Grænserne af vort Land som ved Grænserne af andre Lande, hvor man tror, det er forholdsvis let at komme over Grænserne. Jeg føler mig derfor overbevist om, at fuldstændig Frihed vil føre til, at vi i Løbet af ganske kort Tid vil blive fuldstændig oversvømmet med fremmede Varer, og med Varer, som vi ganske godt kan